

С. О. Кочерга

Лесина осінь

«ЛЕСИНА ОСІНЬ» – всеукраїнське культурно-мистецьке свято. Фестиваль відбувався щороку 2–3 дні на різних майданчиках Ялти 1994–2010 за підтримки Міністерства культури України. 2008 перейм. у «Лесину золоту осінь». Зазвичай у межах фестивал. програми проводили наук. конф., присвяч. творчості *Українки Лесі*, та Всеукр. конкурс профес. читців ім. Лесі Українки. Через спротив місц. влади перший фестиваль проходив у Києві. Ініціатором започаткування «Л. о.» був *Українки Лесі Літературно-меморіальний музей*, відділ *Ялтинського історико-літературного музею*, який повсякчас ставав центром фестивал. програм. Незмін. гол. реж.-постановник фестивалю – [В. Вовкун](#). 2014 традицію проведення фестивалю спробували відродити в анексов. Криму під егідою каф. укр. філології Таврій. університету. Мета свята – вшанування пам'яті Лесі Українки, яка 3 р. прожила на крим. теренах, де працювала над багатьма своїми шедеврами, а також популяризація досягнень укр. мистецтва серед мешканців і гостей АР Крим, інтеграція п-ова у культур. простір України. Палітра «Л. о.» презентувала мист. пошуки у літературі, живописі, музиці, хореографії, театрі, оригінально поєднуючи автентич. фольклор, класичне мистецтво, авангард тощо. Важливими компонентами форуму стали концерти, акції та перформанси за участі крим. шанувальників мистецтва, зокрема нар. amator. театру «Сім Муз». Така концепція відповідала широті інтересів Лесі Українки, водночас вона сприяла поступ. росту привабливості свята для представників різних вікових категорій і естет. пріоритетів. Найрезонанснішими в історії «Л. о.» стали концерт *Н. Матвієнко* і тріо [«Золоті ключі»](#), моновистава *Р. Недашківської* «Лісова пісня» у супроводі симф. оркестру Крим. філармонії, балет «Пер Гюнт» Донец. театру опери і балету, виставка робіт *М. Приймаченко* та ін. імпрези.

Рекомендована література

1. Кочерга С. Ювілей «Лесиної осені» // КСв. 2004, 15 верес.;
2. Поліщук Т. Осінь із Лесею // День. 2004, 22 верес.;
3. Вісич О. XII Всеукраїнське мистецьке свято «Лесина осінь». Хроніка // *Леся Українка і сучасність*: Зб. наук. пр. Волин. університету. Лц., 2005. Т. 5;
4. Влагова О. П'ятнадцятий автограф Лесиної осені // КСв. 2009, 19 жовт.;

5. Настіна В. «Лесина осінь». В «неЛесиному» Криму... // Там само. 2014, 14 листоп.

Покликання на статтю:

Лесина осінь / С. О. Кочерга // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-54427>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).